

Μια επιστολή των διδασκόντων του Σχολείου των φυλακών Αυλώνα

των εκπαιδευτικών του Συλλόγου Διδασκόντων Γυμνασίου και Λυκείου που λειτουργεί στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Αυλώνα

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί του Συλλόγου Διδασκόντων του Γυμνασίου και Λυκείου που λειτουργεί εντός του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων Αυλώνα, συντάσσουμε αυτήν την επιστολή και την απευθύνουμε στους συναδέλφους μας εκπαιδευτικούς αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία. Σκοπός μας είναι η ευαισθητοποίηση όλων στο πρόβλημα της φοίτησης στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση των φοιτητών - κρατουμένων. Πιο συγκεκριμένα, τέσσερις μαθητές κρατούμενοι του σχολείου μας το 2014 δίνοντας Πανελλαδικές εξετάσεις μέσα από την φυλακή κατάφεραν να είναι σήμερα φοιτητές σε σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Για δύο, όμως, από αυτούς δεν έχει ακόμα γίνει δυνατό να πάρουν τις ειδικές άδειες που προβλέπονται, προκειμένου να παρακολουθήσουν τα υποχρεωτικά τουλάχιστον μαθήματα της σχολής στην οποία έχουν περάσει.

Ως εκπαιδευτικοί, ανήκουμε σε μια ομάδα ανθρώπων που εκτελεί ένα λειτούργημα. Η σημασία της εκπαίδευσης, είναι τόσο μεγάλη και τόσο σημαντική στο μυαλό όλων μας, που δεν αισθανόμαστε σήμερα την ανάγκη να διατυπώσουμε τις σκέψεις μας για αυτό που όλοι οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν καθημερινά στα σχολεία τους να κάνουν πράξη.

Ως εκπαιδευτικοί των σχολείων της φυλακής, ίσως έχουμε ένα έργο διαφορετικό σε κάποιες παραμέτρους του, αλλά σίγουρα εξίσου σημαντικό. Από πολλούς ανθρώπους ακούμε ότι το έργο αυτό είναι ίσως πιο σημαντικό από αυτό που γίνεται στα σχολεία εκτός φυλακών. Η ουσία όμως του έργου μας δεν είναι διαφορετική και δεν θα έπρεπε άλλωστε να είναι. Αντιμετωπίζουμε τους μαθητές μας χωρίς διακρίσεις, δεν τους αντιμετωπίζουμε σαν ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας, αγωνιζόμαστε για τα ιδανικά της εκπαίδευσης μέσα σε ένα χώρο κράτησης, θεωρούμε τους μαθητές μας ικανούς να προσπαθήσουν για το μέλλον τους, δε διστάζουμε να απλώσουμε το χέρι σε όποιον αναζητά βοήθεια σε μια προσπάθειά του. Προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση, προσπαθούμε να δώσουμε σε ανθρώπους αξιοπρέπεια, καλλιέργεια και να ανοίξουμε διάπλατα τα παράθυρα του νου σε όλα τα πράγματα που αξίζουν να υπάρχουν.

Όπως συμβαίνει με όλους τους εκπαιδευτικούς, παίρνουμε δύναμη από τις επιτυχίες των μαθητών μας σε κάθε επίπεδο και με κάθε μορφή που αυτές γίνονται, συχνά δε, χαιρόμαστε περισσότερο με μικρές επιτυχίες και επιτεύγματα, που ίσως κανείς στην κοινωνία δεν γνωρίζει. Η επιτυχία όμως κάποιων μαθητών κρατουμένων στις Πανελλαδικές Εξετάσεις και το κατόρθωμά τους να γίνουν φοιτητές μέσα από την φυλακή, είναι κάτι που έχει γίνει γνωστό στην κοινωνία, μέσα από άρθρα εφημερίδων, τηλεοπτικές εκπομπές, αλλά και το διαδίκτυο. Η Πολιτεία, αναγνωρίζοντας τη σημασία του γεγονότος αυτού, έχει εκφράσει την επιδοκιμασία της και την πρόθεσή της για υποστήριξη τέτοιων προσπαθειών από τα πιο επίσημα χείλη.

Παρόλα αυτά, η σημασία του γεγονότος αυτού στα δικά μας μάτια, δεν είναι η σπουδαιότητα του κατορθώματος σε ατομικό επίπεδο, ούτε η επιτυχία του σχολείου ή του σφραγιστικού συστήματος. Σημασία έχει για μας ότι οι μαθητές μας μπορούν να ελπίζουν σε ένα καλύτερο αύριο, ότι μπορούν να ελπίζουν σε καρπούς των κόπων και των προσπαθειών τους, ότι μπορούν να κοιτάξουν το μέλλον. Αυτό που κάποιοι κατάφεραν, μπορούν και άλλοι να καταφέρουν και τότε η ελευθερία του μυαλού μπορεί να νικήσει τη

στέρηση της προσωπικής ελευθερίας μέσα στη φυλακή.

Σήμερα, σε δύο από τους τέσσερις κρατούμενους που ήταν μαθητές μας, δεν έχουν δοθεί οι απαραίτητες εκπαιδευτικές άδειες που προβλέπονται, ώστε αυτοί να μπορέσουν να παρακολουθήσουν, τουλάχιστον, τα υποχρεωτικά μαθήματα της σχολής τους με κίνδυνο να χάσουν το εξάμηνο. Δε θα θέλαμε να αναφερθούμε στην ξεχωριστή νομική υπόθεση του καθενός και δε θα θέλαμε να κρίνουμε τις αποφάσεις που πάρθηκαν, γιατί, άλλωστε, δεν είναι αυτή η δουλειά μας.

Ένας δε, από τους δύο φοιτητές - κρατούμενους ξεκίνησε απεργία πείνας στις 10 Νοεμβρίου 2014 μέσα από τις φυλακές Κορυδαλλού, στις οποίες πλέον κρατείται, αντιδρώντας με τον τρόπο αυτό στην αντιμετώπιση της Πολιτείας, που πρακτικά αρνείται την έγκριση των προβλεπόμενων αδειών, προκειμένου να παρακολουθήσει τη σχολή στην οποία έχει περάσει. Σήμερα η υγεία του βρίσκεται σε κίνδυνο και μέρα με τη μέρα η κατάστασή του χειροτερεύει. Δεν θα θέλαμε να κρίνουμε την απόφασή του αυτή. Θα θέλαμε, όμως, να εκφράσουμε την αγωνία μας για τη σοβαρή επιβάρυνση της υγείας του.

Καλούμε όλους να ενώσουν τις φωνές τους στην προσπάθεια για την υπεράσπιση του δικαιώματος των φοιτητών αυτών στη μόρφωση. Καλούμε όλους να ενώσουν τις φωνές τους, ώστε να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, όσο δύσκολες και να είναι αυτές, για να γίνει πράξη η υποστήριξη της Πολιτείας, για να λάβει σάρκα και οστά η προστιθέμενη αξία του κατορθώματος των μαθητών αυτών με τη μορφή εκπαιδευτικού μοχλού, για να υπάρξει η ελπίδα.